

Zbiór Orzeczeń

Sprawa T-579/22

**ClientEarth AISBL
przeciwko
Komisji Europejskiej**

Wyrok Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) z dnia 10 września 2025 r.

Środowisko naturalne – Konwencja z Aarhus – Oddalenie wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej – Artykuł 10 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 – Rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2139 – Działalność związana z bioenergią – Biomasa leśna – Produkcja podstawowych chemikaliów organicznych – Produkcja tworzyw sztucznych w formach podstawowych – Taksonomia – Wymogi dotyczące technicznych kryteriów kwalifikacji – Artykuł 19 rozporządzenia (UE) 2020/852 – Istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu – Artykuł 10 rozporządzenia 2020/852 – Działalność przejściowa – Próg ilościowy – Jednoznaczne dowody naukowe – Cykl życia – Zasada ostrożności – Zasada „nie czynić poważnych szkód” w stosunku do celów środowiskowych – Artykuł 17 rozporządzenia 2020/852 – Gospodarka o obiegu zamkniętym – Zasoby wodne i morskie – Zanieczyszczenie

1. *Środowisko naturalne – Konwencja z Aarhus – Stosowanie do instytucji Unii – Możliwość zażądania przez organizacje pozarządowe wszczęcia wewnętrznej procedury odwoławczej w odniesieniu do aktów administracyjnych w dziedzinie środowiska naturalnego – Wskazanie przyczyn wszczęcia wewnętrznej procedury odwoławczej – Konieczność wskazania okoliczności mogących wzbudzać wątpliwości co do zasadności danego aktu*
(rozporządzenie nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, art. 10 ust. 1)

(zob. pkt 27, 28)

2. *Środowisko naturalne – Konwencja z Aarhus – Stosowanie do instytucji Unii – Możliwość zażądania przez organizacje pozarządowe wszczęcia wewnętrznej procedury odwoławczej w odniesieniu do aktów administracyjnych w dziedzinie środowiska naturalnego – Oddalenie wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej jako bezzasadnego – Kontrola sądowa – Granice – Oczywisty błąd w ocenie – Brak*
(rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady: nr 1367/2006, art. 10; 2020/852, art. 19 ust. 1)

(zob. pkt 29–33, 87, 104–108, 122, 143–147, 151, 152)

3. *Zbliżanie ustawodawstw – Ramy ułatwiające zrównoważone inwestycje – Ustalenie zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej – Techniczne kryteria kwalifikacji – Ustanowienie przez Komisję – Wyważenie przez Komisję różnych mających zastosowanie wymogów – Dopuszczalność*
[rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2020/852, art. 10 ust. 3, 5, art. 11 ust. 3, 5, art. 19 ust. 1 lit. f)]

(zob. pkt 52–57, 94)

4. *Zbliżanie ustawodawstw – Ramy ułatwiające zrównoważone inwestycje – Ustalenie zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej – Techniczne kryteria kwalifikacji – Ustanowienie przez Komisję – Uwzględnienie odpowiednich obowiązujących przepisów prawa Unii – Dopuszczalność*
[rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady: 2018/841; 2020/852, art. 10 ust. 1 lit. a), art. 19 ust. 1 lit. d); dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/2001]

(zob. pkt 61–71, 95–100)

5. *Zbliżanie ustawodawstw – Ramy ułatwiające zrównoważone inwestycje – Ustalenie zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej – Techniczne kryteria kwalifikacji – Ustanowienie przez Komisję – Obowiązek uwzględniania cyklu życia produktów lub usług – Zakres*
[rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2020/852, motywy 34, 40, 47, art. 19 ust. 1 lit. g), art. 19 ust. 5; dyrektywa 2003/87 Parlamentu Europejskiego i Rady]

(zob. pkt 75–86, 139–142)

6. *Zbliżanie ustawodawstw – Ramy ułatwiające zrównoważone inwestycje – Techniczne kryteria kwalifikacji – Ustalenie zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej – Ustanowienie przez Komisję – Kryteria ustanowione dla działalności związanej z bioenergią – Niewłączenie kryterium dotyczącego zasady kaskadowego wykorzystania biomasy leśnej – Niewystarczający charakter dowodów naukowych – Zastosowanie podejścia etapowego – Dopuszczalność*
(rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2020/852, art. 19 ust. 1, 5; dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/2001)

(zob. pkt 114–128)

7. *Zbliżanie ustawodawstw – Ramy ułatwiające zrównoważone inwestycje – Ustalenie zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej – Techniczne kryteria kwalifikacji – Ustanowienie przez Komisję – Kryteria ustanowione dla produkcji podstawowych chemikaliów organicznych – Uwzględnienie działalności gospodarczej mającej miejsce na dalszych etapach – Wyłączenie*
[rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2020/852, art. 3 lit. b), art. 9 lit. c), art. 10 ust. 3 lit. b), art. 17 ust. 1 lit. c) ppkt (i), (ii), art. 17 ust. 2, art. 19 ust. 1 lit. g); dyrektywa 2000/60 Parlamentu Europejskiego i Rady]

(zob. pkt 156–172)

8. *Zbliżanie ustawodawstw – Ramy ułatwiające zrównoważone inwestycje – Ustalenie zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej – Techniczne kryteria kwalifikacji – Ustanowienie przez Komisję – Kryteria ustanowione dla produkcji podstawowych chemikaliów organicznych – Klasyfikacja jako działalność przejściowa – Oczywisty błąd w ocenie – Brak*
[rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady: nr 1907/2006; nr 1272/2008; 2020/852; art. 9 lit. e), art. 10 ust. 3 lit. b), art. 17 ust. 1 lit. e)]

(zob. pkt 177–191)

9. *Zbliżanie ustawodawstw – Ramy ułatwiające zrównoważone inwestycje – Ustalenie zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej – Techniczne kryteria kwalifikacji – Ustanowienie przez Komisję – Kryteria ustanowione dla produkcji tworzyw sztucznych w formach podstawowych – Brak progu ilościowego dotyczącego wykorzystywania materiałów odnawialnych – Dopuszczalność*
[rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2020/852, art. 19 ust. 1 lit. c), k)]

(zob. pkt 201–207)

10. *Zbliżanie ustawodawstw – Ramy ułatwiające zrównoważone inwestycje – Ustalenie zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej – Techniczne kryteria kwalifikacji – Ustanowienie przez Komisję – Kryteria ustanowione dla produkcji tworzyw sztucznych w formach podstawowych – Klasyfikacja jako działalność przejściowa – Dopuszczalność – Niewłączenie kryterium pozwalającego ustalić, czy dana działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód celowi polegającemu na przejściu na gospodarkę o obiegu zamkniętym – Niewystarczający charakter dowodów naukowych – Oczywisty błąd w ocenie – Brak*
[rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2020/852, art. 9 lit. d), art. 10 ust. 3 lit. b), art. 17 ust. 1 lit. d), art. 19 ust. 1 lit. g), k), art. 19 ust. 5]

(zob. pkt 220–231)

Streszczenie

Sąd utrzymał w mocy decyzję Komisji Europejskiej w sprawie oddalenia wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej w odniesieniu do rozporządzenia delegowanego 2021/2139¹ uzupełniającego rozporządzenie 2020/852 w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje² (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie taksonomii”). Przy tej okazji wypowiedział się on po raz pierwszy na temat niektórych przepisów

¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/2139 z dnia 4 czerwca 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 poprzez ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji służących określeniu warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub w adaptację do zmian klimatu, a także określeniu, czy ta działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych (Dz.U. 2021, L 442, s. 1, zwane dalej „rozporządzeniem delegowanym”).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. 2020, L 198, s. 13).

rozporządzenia w sprawie taksonomii dotyczących działalności gospodarczej związanej z bioenergią, produkcji podstawowych chemikaliów organicznych i produkcji tworzyw sztucznych w formach podstawowych.

Rozporządzenie w sprawie taksonomii ustanawia system jednolitej klasyfikacji w celu zharmonizowania na szczeblu Unii kryteriów służących ustaleniu, czy dana działalność gospodarcza jest zrównoważona środowiskowo w świetle różnych celów środowiskowych, takich jak łagodzenie zmian klimatu³.

W tym kontekście Komisja przyjęła rozporządzenie delegowane w celu uzupełnienia rozporządzenia w sprawie taksonomii. W rozporządzeniu tym zostały określone techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, na jakich warunkach działalność związana z bioenergią, produkcja podstawowych chemikaliów organicznych i produkcja tworzyw sztucznych w formach podstawowych mogą zostać uznane za wnoszące istotny wkład w osiągnięcie celu polegającego na łagodzeniu zmian klimatu i za niewyrządzające poważnych szkód żadnemu z pozostałych celów środowiskowych ustalonych w owym rozporządzeniu.

ClientEarth, organizacja prawa belgijskiego o celach niezarobkowych, mająca na celu w szczególności ochronę środowiska, złożyła do Komisji – na podstawie rozporządzenia Aarhus⁴ – wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej w odniesieniu do rozporządzenia delegowanego, które jej zdaniem naruszało rozporządzenie w sprawie taksonomii.

Komisja oddaliła wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej decyzją z dnia 6 lipca 2022 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”), która jest przedmiotem rozpatrywanej skargi.

Ocena Sądu

Sąd zbadał w pierwszej kolejności zarzut ClientEarth, zgodnie z którym w istocie Komisja naruszyła prawo w związku z wymogami mającymi zastosowanie do technicznych kryteriów kwalifikacji na podstawie art. 19 rozporządzenia w sprawie taksonomii.

Zgodnie z ust. 1 lit. f) tego przepisu techniczne kryteria kwalifikacji muszą opierać się na jednoznacznych dowodach naukowych oraz na zasadzie ostrożności określonej w art. 191 TFUE.

W tym kontekście Sąd oddalił, po pierwsze, zarzut szczegółowy, zgodnie z którym Komisja zinterpretowała w sposób zbyt zawężający pojęcie „jednoznacznych dowodów naukowych” jako odpowiadające „dowodom naukowym, które pozwalają na wyciągnięcie wniosków”.

Sąd zauważył przede wszystkim, że ClientEarth nie wyjaśnia, dlaczego przyjęta przez Komisję wykładnia miałaby powodować niezgodność z prawem zaskarżonej decyzji ani dlaczego nie odpowiada ona „najlepszym dostępnym dowodom” lub „najnowszym i najbardziej wiarygodnym dowodom naukowym”.

³ Artykuły 9 i 10 rozporządzenia w sprawie taksonomii.

⁴ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006, L 264, s. 13), zmienione rozporządzeniem (UE) 2021/1767 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 października 2021 r. (Dz.U. 2021, L 356, s. 1) (zwane dalej „rozporządzeniem Aarhus”).

Następnie oddalił on argument ClientEarth, zgodnie z którym Komisja uznała, że może nie uwzględnić najlepszych i najnowszych dowodów naukowych, uzasadniając to tym, że rozporządzenie delegowane jest stale aktualizowane. Argument ten opiera się bowiem na błędnym rozumieniu zaskarżonej decyzji, w której wskazano jedynie, że zbyt ścisła wykładnia wymogu uwzględnienia takich dowodów podważyłaby cele rozporządzenia w sprawie taksonomii i pozbawiłaby wszelkiej skuteczności (effet utile) ciążyący na tej instytucji obowiązek regularnego dokonywania przeglądu technicznych kryteriów kwalifikacji w świetle postępu naukowego i technicznego.

Wreszcie, Client Earth nie wykazała również naruszenia zasady ostrożności, ponieważ nie wyjaśnia ona, w jaki sposób przyjęta w zaskarżonej decyzji wykładnia art. 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia w sprawie taksonomii narusza tę zasadę. W niniejszym przypadku poprzestaje ona na twierdzeniu, że brak jednoznacznych dowodów naukowych stanowi przeszkodę do zaklasyfikowania przez Komisję danej działalności na podstawie odnośnego rozporządzenia.

Po drugie, Sąd obalił tezę, zgodnie z którą Komisja popełniła błąd w wykładni art. 19 ust. 1 rozporządzenia w sprawie taksonomii, uznając, że powinna wyważyć różne wymogi przewidziane w tym rozporządzeniu. W tym względzie zwrócił on uwagę, że przepis ten określa zestaw wymogów dotyczących zarówno treści, jak i formy technicznych kryteriów kwalifikacji. Kryteria te powinny ponadto uwzględniać wiele czynników, które realizują różne cele, a mianowicie w szczególności cele środowiskowe, naukowe, gospodarcze, finansowe i wykonalności. A zatem przy ustanawianiu owych kryteriów na Komisji ciąży obowiązek uwzględnienia całości wymogów przewidzianych w art. 19 ust. 1 rozporządzenia w sprawie taksonomii poprzez znalezienie, w stosownym przypadku, odpowiedniej równowagi lub praktycznej zgodności między nimi.

Po trzecie, Sąd zbadał kwestię naruszenia prawa, jakiego Komisja miała się dopuścić, opierając się wyłącznie na obowiązujących przepisach prawa Unii, a w szczególności na dyrektywie RED II⁵ i rozporządzeniu LULUCF⁶. Zdaniem ClientEarth te akty prawne, które Komisja uwzględniła w celu ustanowienia technicznych kryteriów kwalifikacji dla działalności związanej z bioenergią, pełnią funkcje odmienne od funkcji rozporządzenia w sprawie taksonomii i opierają się na nieaktualnych dowodach naukowych, które nie są zgodne z wymogami art. 19 ust. 1 tego rozporządzenia.

Na początku Sąd zwrócił uwagę na to, że zgodnie z owym rozporządzeniem Komisja jest zobowiązana uwzględniać „wszelkie odpowiednie obowiązujące ustawodawstwo Unii” przy ustanawianiu technicznych kryteriów kwalifikacji, w związku z czym nie można jej zarzucać tego, że uwzględniła obowiązujące prawodawstwo Unii.

W odniesieniu konkretnie do podobno nieaktualnego charakteru kryteriów ustanowionych w dyrektywie RED II i rozporządzeniu LULUCF Sąd zauważył, że data przyjęcia przepisów prawa nie może sama w sobie świadczyć o niezgodności z wymogami ustanowionymi w rozporządzeniu w sprawie taksonomii. Ponadto z uwagi na ich przedmiot dyrektywy tej i owego rozporządzenia nie można uznać za nieistotne do celów ustanowienia technicznych kryteriów kwalifikacji dla działalności związanej z bioenergią. W tym znaczeniu Sąd dodał, że rozporządzenie w sprawie

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. 2018, L 328, s. 82, zwana dalej „dyrektywą RED II”).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (Dz.U. 2018, L 156, s. 1, zwane dalej „rozporządzeniem LULUCF”).

taksonomii odsyła wyraźnie do dyrektywy RED II i pośrednio do rozporządzenia LULUCF oraz że kryteria ustanowione w tych dwóch aktach są nierozzerwalnie związane, jeśli chodzi o biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej.

Po czwarte, Sąd orzekł, że wbrew temu, co utrzymuje ClientEarth, Komisja nie naruszyła ustanowionego w art. 19 ust. 1 lit. g) rozporządzenia w sprawie taksonomii obowiązku uwzględniania cyklu życia w przypadku działalności polegającej na produkcji podstawowych chemikaliów organicznych i na produkcji tworzyw sztucznych w formach podstawowych.

W tym względzie zauważył on, że w zaskarżonej decyzji Komisja faktycznie uznała, iż powszechne uwzględnianie aspektów związanych z cyklem życia w technicznych kryteriach kwalifikacji okazuje się trudne z powodu braku możliwych do wykorzystania i porównywalnych danych. Niemniej w odniesieniu do produkcji podstawowych chemikaliów organicznych uwzględniła ona w szczególności bezpośrednie emisje gazów cieplarnianych, zaś jeśli chodzi o produkcję tworzyw sztucznych w formach podstawowych, techniczne kryteria kwalifikacji zostały oparte na opiniach ekspertów oraz na ocenie cyklu życia.

Ponadto Sąd podkreślił, że art. 19 ust. 1 lit. g) rozporządzenia w sprawie taksonomii nie wymaga ustalenia technicznych kryteriów kwalifikacji dotyczących konkretnie cyklu życia ani nie zobowiązuje do dokonania oceny cyklu życia we wszystkich przypadkach. Wymagane jest natomiast to, by w momencie przyjmowania technicznych kryteriów kwalifikacji Komisja uwzględniła cykl życia, a w szczególności istniejące już oceny owego cyklu.

W drugiej kolejności Sąd zbadał zarzut ClientEarth dotyczący oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do działalności związanej z bioenergią.

Po pierwsze, skarżąca powołała się na oczywisty błąd w ocenie z tego względu, że Komisja stwierdziła, iż spalanie biomasy leśnej wnosi istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu i nie wyrządza poważnych szkód celom środowiskowym. Mówiąc dokładniej, zarzuciła ona Komisji, że ta potraktowała w jednolity sposób wszystkie surowce pochodzenia leśnego, nie kierując się zaleceniami grupy ekspertów technicznych ds. zrównoważonego finansowania. W tej kwestii Sąd stwierdził, że skarżąca nie wykazała, iż wskazane przez Komisję powody, dla których postanowiła nie kierować się tymi zaleceniami, są obarczone oczywistym błędem w ocenie mogącym podważyć ich wiarygodność. Sąd dodał, że wbrew temu, co twierdzi ClientEarth, również drewno przywożone zostało wzięte pod uwagę do celów ustanowienia technicznych kryteriów kwalifikacji dla działalności gospodarczej związanej z bioenergią w związku z art. 29 ust. 6 i 7 dyrektywy RED II.

Po drugie, zdaniem skarżącej Komisja błędnie uznała, że nie ma wystarczających dowodów naukowych, aby ustalić techniczne kryteria kwalifikacji dotyczące zasady „nie czyn poważnych szkód” w stosunku do celu polegającego na przejściu na gospodarkę o obiegu zamkniętym w odniesieniu do wykorzystania biomasy leśnej w działalności związanej z bioenergią w celu uwzględnienia zasady kaskadowego wykorzystania biomasy leśnej.

W tym względzie Sąd zauważył, że w zaskarżonej decyzji Komisja wskazała, iż zasada ta jest niezwykle złożona i że wystarczające dowody naukowe mają zasadnicze znaczenie dla określenia odpowiednich kryteriów. W tym kontekście uznała ona, że mogła zastosować podejście etapowe zgodnie z art. 19 ust. 5 rozporządzenia w sprawie taksonomii. W szczególności Komisja zajęła stanowisko, że dyrektywa RED II nakładała już na podmioty gospodarcze obowiązki związane z hierarchią postępowania z odpadami i z gospodarką o obiegu zamkniętym oraz że wniosek

dotyczący dyrektywy zmieniającej dyrektywę RED II przewidywał, że państwa członkowskie zapewnią, aby energia z biomasy była produkowana w sposób uwzględniający hierarchię postępowania z odpadami i zasadę kaskadowego wykorzystania.

Tymczasem skarżąca nie przedstawiła konkretnych argumentów pozwalających podważyć wniosek Komisji dotyczący niewystarczającego charakteru dowodów naukowych i nie wykazała, że dokonana ocena, która doprowadziła do przyjęcia wskazanego wyżej podejścia etapowego, jest obciążona oczywistym błędem w ocenie.

W trzeciej kolejności Sąd zbadał zarzut dotyczący oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do produkcji podstawowych chemikaliów organicznych, którą Komisja miała błędnie zaklasyfikować jako działalność przejściową w rozumieniu art. 10 ust. 2 rozporządzenia w sprawie taksonomii⁷.

W tym zakresie ClientEarth twierdziła w szczególności, że Komisja nie uwzględniła wpływu cyklu życia produktów. Sąd przypominał, że Komisja nie jest zobowiązana do ustalenia technicznych kryteriów kwalifikacji dotyczących konkretnie cyklu życia ani do dokonania oceny cyklu życia we wszystkich przypadkach.

Skarżąca utrzymywała ponadto, że Komisja, klasyfikując działalność polegającą na produkcji podstawowych chemikaliów organicznych jako działalność przejściową, ponieważ jest ona przeznaczona wyłącznie do zastosowań, które są nieodzowne dla społeczeństwa, popełniła oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do kryteriów stosowania zasady „nie czyn poważnych szkód” w stosunku do celu polegającego na zapobieganiu zanieczyszczeniu i kontroli zanieczyszczenia.

Sąd zauważył jednak, że z zaskarżonej decyzji wynika, iż klasyfikacja jako działalność przejściowa może zostać przyjęta tylko wtedy, gdy produkcja podstawowych chemikaliów organicznych odbywa się w procesie o mniejszej intensywności emisji dwutlenku węgla. Ponadto klasyfikacja ta nie ma zastosowania do produkcji podstawowych chemikaliów organicznych, jeżeli chodzi o produkcję substancji, które mogą zostać sklasyfikowane w odniesieniu do niektórych zagrożeń i niektórych kategorii zagrożeń, chyba że „wykazano, że ich stosowanie jest nieodzowne dla społeczeństwa”. W związku z tym skarżąca nie mogła zarzucać Komisji tego, że nie przedstawiła wystarczających informacji na temat dalszego stosowania substancji niebezpiecznych i ich zastosowań, które są nieodzowne dla społeczeństwa.

Sąd dodał, że wbrew temu, co twierdzi ClientEarth, rozporządzenia REACH⁸ i CLP⁹, do których odsyła zaskarżona decyzja, są istotne w tym względzie. Z wymogów prawnych w zakresie bezpieczeństwa chemicznego, przewidzianych w szczególności we wspomnianych rozporządzeniach, wynika bowiem, że dalsze zastosowania podstawowych chemikaliów organicznych są kontrolowane, a producenci tych produktów, a także inni uczestnicy łańcucha dostaw podlegają szeregowi obowiązków dotyczących w szczególności rejestracji, informacji i wymiany danych.

⁷ Działalnością przejściową jest działalność, dla której nie istnieją alternatywne niskoemisyjne rozwiązania wykonalne pod względem technologicznym i ekonomicznym, ale która wspomaga przejście na gospodarkę neutralną dla klimatu, z zastrzeżeniem spełnienia określonych kryteriów.

⁸ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1).

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. 2008, L 353, s. 1).

W czwartej i ostatniej kolejności Sąd przeanalizował zarzut ClientEarth dotyczący działalności polegającej na produkcji tworzyw sztucznych w formach podstawowych.

Zdaniem skarżącej w odniesieniu do tej działalności Komisja powinna była ustalić kryterium ilościowe ustanawiające minimalną proporcję surowców odnawialnych niezbędną do tego, aby produkcja ta mogła zostać zaklasyfikowana jako działalność wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu. Sąd stwierdził jednak, że w rozporządzeniu delegowanym Komisja ustanowiła z jednej strony kryterium jakościowe, które zmusza do stosowania surowców odnawialnych w nieokreślonej ilości, a z drugiej strony kryterium ilościowe, które zmusza do tego, by emisje gazów cieplarnianych nie przekraczały ustalonych progów. Otóż taki wybór jest zgodny z art. 19 rozporządzenia w sprawie taksonomii, w myśl którego włączenie kryteriów ilościowych lub progów do technicznych kryteriów kwalifikacji nie jest obowiązkowe we wszystkich sytuacjach.

Podobnie nie można zarzucać Komisji, że wspomniała w zaskarżonej decyzji o przyszłych przeglądach technicznych kryteriów kwalifikacji. Zgodnie bowiem z art. 19 ust. 5 akapity pierwszy i ostatni rozporządzenia w sprawie taksonomii taki przegląd jest obowiązkowy co najmniej co trzy lata w przypadku działalności zaklasyfikowanej jako przejściowa, do której zalicza się produkcja tworzyw sztucznych w formach podstawowych.

Ponadto ClientEarth wysunęła pod adresem Komisji zarzut szczegółowy, zgodnie z którym nie ustaliła ona technicznych kryteriów kwalifikacji służących ustaleniu, czy działalność w zakresie produkcji tworzyw sztucznych w formach podstawowych wyrządza poważne szkody celowi polegającemu na przejściu na gospodarkę o obiegu zamkniętym. Co więcej, instytucja ta nie kierowała się w tym zakresie zaleceniem grupy ekspertów ds. zrównoważonego finansowania.

W tym względzie Sąd stwierdził przede wszystkim, że zalecenia tej grupy ekspertów nie wiążą Komisji. Ponadto zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. g) i k) rozporządzenia w sprawie taksonomii techniczne kryteria kwalifikacji muszą uwzględniać cykl życia danej działalności, ale muszą być również łatwe w użyciu i do zweryfikowania. Komisja uznała w zaskarżonej decyzji, że powszechne uwzględnianie aspektów związanych z cyklem życia w tych kryteriach jest trudne z powodu braku możliwych do wykorzystania i porównywalnych danych oraz z uwagi na wielość zastosowań biopochodnych tworzyw sztucznych. Sąd nie może zastąpić Komisji w ocenie charakteru operacyjnego lub wystarczającego charakteru złożonych dowodów naukowych w celu ustalenia, czy możliwe jest ustalenie takiego technicznego kryterium kwalifikacji.

Sąd oddalił wszystkie argumenty ClientEarth, w związku z czym oddalił w całości rozpatrywaną skargę.